

תת"ע 4710/05/15 - דדון משה נתנאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4710-05-15 מדינת ישראל נ' דדון משה נתנאל
תיק חיצוני: 90502814354

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	דדון משה נתנאל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 8.7.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,300, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שלוש שנים.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון מכיוון שהזימון נשלח להוריו במודיעין עלית והוא אינו גר עימם כבר שנה וחצי ואף אחד לא עדכן אותו אודות הדיון. עוד טען, כי נגרם לו עיוות דין בכך שפסלו את רישיונו בעבירה שבדרך כלל העונש עליה הוא פסילה מותנית וקנס בלבד.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם כי היה על המבקש להעתיק את מענו לצורך קבלת כתבי בי-דין.

בהתאם להחלטתי מיום 19.8.15, לפיה על המבקש להמציא תמצית רישום ממשד הפנים לאימות כתובתו במועד האירוע, המציא המבקש, באמצעות בא כוחו את התייחסותו. על פיה, המבקש לא העביר את כתובתו מכתובת הוריו לכתובת שבה הוא מתגורר, עקב היות הנושא עניין טעון ורגיש בינו לבין הוריו, שכן המבקש עזב את בית הוריו, דבר שאינו מקובל ונהוג במגזר החרדי ממנו הוא מגיע. להתייחסותו צירף המבקש תצהיר והעתק מחוזה השכירות בנוגע לדירה בה הוא מתגורר כיום.

דיון והכרעה

עמוד 1

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

משלא טרח המבקש לעדכן את כתובתו במשרד הפנים, אין לו להלין אלא על עצמו ובנסיבות אלה ניתן לקבוע כי ההזמנה לדין נמסרה כדין לכתובתו של המבקש.

משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (עיין: רע"פ 9142/01).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

המבקש לא העלה בבקשתו כל טענת הגנה.

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו -

נהיגה באור אדום ועברו התעבורתי, הכולל 3 הרשעות קודמות משנת 2008, ביניהן תאונת דרכים

בגינה הורשע בשנת 2011.

בהתחשב בחומרת העבירה, הענישה שהוטלה על המבקש נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ו, 29 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.